

Dag 3: Remco 3 september 2013 Druk druk druk, vandaag ons Visum regelen. Om 11.30uur schieten we wakker, we vliegen door het appartement. Karen ziet ons rennen en vliegen, douchen, ontbijten, schreeuwen naar elkaar. Armen zwaaiend geven we elkaar opdrachten. 11.31uur staan we klaar om te vertrekken. Komt er uit een hoek een heel klein stemmetje, de ambassade gaat om 12.00uur dicht tot 14.00uur. En om daar te komen ben je zeker een uur tot ander half onderweg. De rust is wedergekeerd. Nu kunnen we rustig ontbijten, koffie drinken en chillen. Na dit mooie begin, springen we op de fiets. Tijdens onze fiets rit naar de pier, horen we muziek. Een paar monniken spelen muziek en gooien papier in het water. Vast einde van de maand geweest, daar gaat de boekhouding zingen ze, zeg maar dag met handje naar de belasting centen. Als de belastingdienst langs komt zeggen ze alleen nog maar, OEPS! Het was een mooi gezicht, bracht mij op een idee, accountant eruit en een vuurkorf er voor in de plaats terug. We hoeven niet eens te wachten op de ferry, hij stond er al en begon zo goed als gelijk te varen. Van de ferry naar de metro op weg naar de Chinese Ambassade. Ilja druk in de weer met de kaart, maar weet het toch wel weer goed te vinden. Eerst hadden we het verkeerde gebouw, gelukkig zijn ze niet zo groot. In het geode bebouw moesten we naar de 7e verdieping, mmm verplaats naar de begane grond. Klonk, wat een rij, staan er zeker wel 100 mensen achter elkaar. Gelukkig werd er ook nog gevochten, zodat wij ook nog wat hadden te zien. Na de opstand kon het personeel weer verder. 1 man vroeg wat je komt doen, wij komen voor een visa. Vol, we zitten vol, kom morgen maar terug. Dit moesten we even verwerken, wat nu? Ilja opent haar bijbel (lonley planet) en had een adres aangekruist voor een visa via een ander bureau. Gelukkig was dit dichtbij, maar niet heus. Denk dat we maar even een taxi nemen, we kiezen voor het makkelijkste. Een reisbureau die ook visa kan regelen. Dit gaat 4 dagen duren, vertelde de man. Na een kort debat (schreeuwen naar elkaar) besloten we om het toch te doen. Na het invullen van deze formulieren, waren we ineens zaken mensen die voor zaken naar China gingen. Dat was het beste volgens deze man. Zitten we dan met onze korte broeken, slippers aan, camera's aan ons lichaam, wij zijn zaken mensen! We moesten alleen nog even een bedrijf in China opgeven om het formulier compleet te maken. Nou noem maar maar een bedrijf uit de losse pols, met adres telefoon nummer enz. Dat gaat hem dus niet worden, ook moetsen we meer betalen voor deze handeling. Lets go, het moet anders kunnen. Weer moeten we even bijkomen van de schrik. Inmiddels 16.00uur en nog geen visum. In het hotel waar we in 1e instantie wilden slapen hadden ze een visum service, laten we die eens proberen. Eerst even een hapje doen bij de Mac, lekker hoor. Zoeken zoeken en nog eens zoeken, maar we zijn er aangekomen. In een groot gebouw met allemaal winkels moeten we zijn. We worden gelijk aangesproken door een vrouw die hotel kamers verhuurd, wat kost? 25,00 euro per nacht, dat is niet duur voor een kamer in HK, de naam is GuangZhou Guest house. Kunt u ook Visa regelen, geen probleem. Het lijkt wel of er een handeltje is in visa. De kamer zag er goed uit, klein maar netjes. 2 verdiepingen hoger was ons 1e doel. Ook hier was het geen probleem, morgen in huis. Prima doen, kunnen we 4 september naar Chian, op hoop van zegen. Op de weg naar huis begon het te regenen, gelukkig zijn de gebouwen zo hoog dat je er weinig van voelt. Alles is ook ondergronds, dat scheelt ook een hoop. Wij zijn gewoon lekker bij het zelfde restaurant gaan eten als eerst, lekker goedkoop en goed te nassen. (voor 10 euro krijg je soep, drinken en een hoofd maaltijd). Met een hoop verhalen kwamen we thuis, Karen heeft weer goede tips gegeven voor de reis naar China. Die avond hebben we weer even alles op een rij gezet, betreft de planning voor de komende dagen.{jcomments on}